

SONET GOZDU

Iskreno bi se rada zahvalila
za les in drevesa mami naravi,
saj to zaklad je za človeštvo pravi,
pa čeprav družba je nanj pozabila.

Vedno manj je gozdov po celem svetu,
ker njihovih dobrin cenit' ne znamo –
za denar vse, a Zemlji nič ne damo.
Pomisli, kaj bo čez sto let planetu:

popolnoma uničen ekosistem,
brez dreves, živali in pa kisika.
Kako ti bilo ti živeti v tem?

Pomagajmo gozdu! Te nič ne mika?
Povej še družini, prijateljem, vsem,
naj bo ljubezen do gozda velika.

Ema Justin

ARIJA V POŠEVNEM GOZDU

Arija je punca, ki je v šoli zelo popularna in dobi, kar si zaželi. Ima najboljšo prijateljico Suzano, ki je leto dni starejša. Zelo radi raziskujeta različne predele Ljubljane, kjer preživita večino svojega časa.

Danes sta se odpravili v gozd nad Suzaninim domom. Arija naj bi prespala pri Suzani. Odločita se, da bosta prenočili na robu gozda. Postavita si majhen šotor in Suzanina mama jima pripravi prigrizke in večerjo, ki jo pojedeta v šotoru. Ura je enajst ponoči, ampak Arija ne more zaspati brez svoje mehke blazine, ki jo je pustila doma. V šotoru ji je postalo zelo vroče, zato se je odpravila na sprehod v gozd. Čeprav je poznala ta gozd kakor svoj žep, se ji je ponoči zdelo vse drugače. Veliko dreves je stalo postrani in listje je šumelo, kakor da bi bila huda nevihta. Tavalala je naokrog in zdelo se je kot, da bi jo nosila Luna. Ampak ona je bila čisto pri sebi. Zaslišala je čudne zvoke, kakor da bi nekdo hodil okrog nje. Obračala se je okrog in skušala videti, kdo jo opazuje. Cerkvenci zvonik je zazvonil polnoč. Arijo je začelo zebsti, ampak kmalu je ugotovila, da se je izgubila. Poskušala je najti pot nazaj, a je ni našla. Nekaj časa si je svetila s svojim iPhonom, ampak kmalu se je izpraznil. Zapomnila si je neko drevo in odšla dalje. Čez približno pol ure je prišla na isto mesto, ampak ker je Arija punca, ki ne obupa hitro, je poskusila novo pot, ampak spet je prišla na isto mesto. Zaslišala je, da nekdo žvižga v njeni bližini, zato je zavpila: »Heeeejjj, je kdo tukaj???» Ampak nič se ni spremenilo, saj je še vseeno nekdo cvilil in žvižgal. Nato pa se je Arija obrnila in za njo je stal človek, oblečen čisto v črno z nožem v roki. Čez nekaj trenutkov je po tem gozdu kapnilo nekaj kapelj krvi.

Zjutraj, ko se je Suzana zbudila, ni našla Arije in tudi policija jo je začela iskati. Ampak nobeden je ni našel.

Nina Gregurovič

